

ՕՏԱԿՈ

Nº 50 (112) 19 0263290 2010

બાળ કાળ કરી રહેલા દ્વારા

“କୁଳମୁଦ୍ରାରୁଙ୍ଗିଲେ ହେ” । ଉତ୍ତରମାନଙ୍କ

50 02060

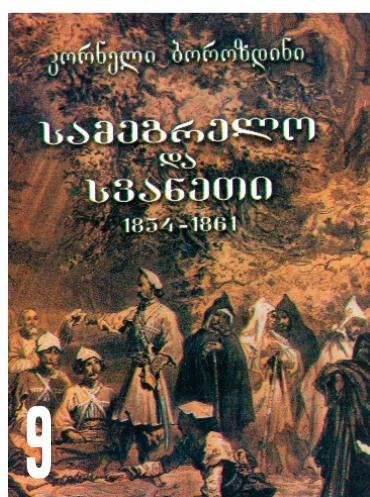
“ଟାଙ୍ଗଲାଙ୍ଘ ପବିତ୍ରାଳିନୀ ୬-୮-୧୧ ପାଥପାଳି”

ინოვაცია ასეთი არ უნდა ჩამო ქვირფასებო!

დავით შოთაძე,

კობლენცი, გერმანია

2-3

ამ წიგნის ავტორის, კორნელი ბოროზდინის სამსახურეობრივი კარი-
ერა კავეასიაში დაიწყო. იგი ჯერ მთავარმართებლის კანცელარიაში
შეშაბდა, შემდგე კი (1854 წელს) სამეცნიელოს დედოფალთან მია-
ლინეს მიწერ-მოწერის საწარმოებლად და მისი შეიღების აღმზრდე-
ლად. 1858 წელს დაინიშნა სენატის ოლქის უფროსად, საღაც 1867
წლამდე იმსახურა. სწორებ აქ გაცნო იგი სამეცნიელოს მოსახლეო-
ბის ყოფას, რომელიც საინტერესოდ აღწერა თავის წიგნში.

ბოროზდინის მოგონებებში საქმაოდ კრიტიკად არის გადმო-
ცემული ოსმალეთის ჯარების მიერ სამეცნიელოს აწიოკება,
რომელიც შემდეგ რუსმა ჯარის სეაცეპმა აღაგმეს.

ლავრანტი 4 ბარია — ეართული განია

ბაზეთი “ილორი” უძღვისა რეგიონს “სამკითხო საფინანსო ქრებაები”

“ბენფიკა” ლისაბონი, პორტუგალია, 12

რაზომაა ერისტიკანობა ახერიკის მთავარი მტერი? 7

“Ни богу свеча,
ни черту
кочерга...”

ରୁ. ଶାଲାମଦ୍ଦେଖିନ୍ଦ୍ରିୟ

3

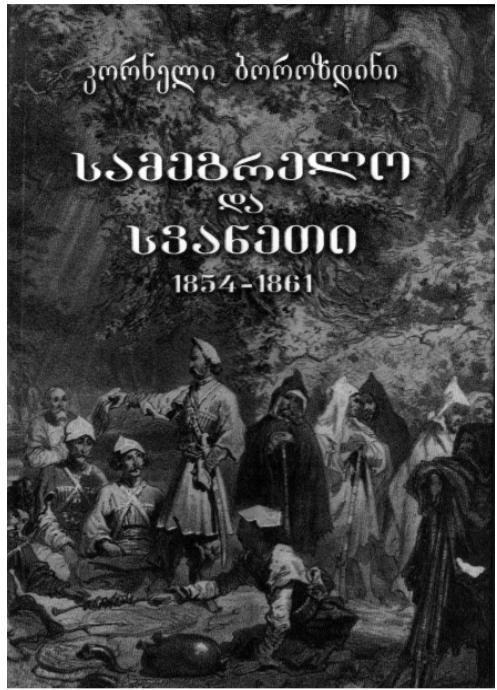

ଓଡ଼ିଆ

სამართლო და საქაობი

ამ წიგნის ავტორის, კორნელი
ბოროვდინის საშიახეურეობრივი კარიერა
კავკასიაში დაიწყო. იგი ჯერ მთავარმარ-
თებლის ქანცელარიაში მუშაობდა,
შემდგა კი (1854 წელს) სამეცნიელოს
დედოფალთან მიავლინეს მიწერ-მოწერის
საწარმოებლად და მისი შეიღების აღ-
მსრდებლად. 1858 წელს დაინიშნა სენაკის
ოლქის უფროსად, სადაც 1867 წლამდე
იმსახურა. სწორედ აյ გაუცხო იგი
სამეცნიელოს მოსახლეობის ყოფას,
რომელიც საინტერესოდ აღწერა თავის
წიგნში.

ბოროვდინის მოგონებებში საქმაოდ
კრიტიკად არის გადმოცემული ოს-
მალეოთის ჯარების მიერ სამეცნიე-
ლოს აწიოკება, რომელიც შემდგებ
რუსმა ჯარისძალებმა აღადგეს.

კორნელი ბოროვდინი

ჩემს ქუთაისში ყოფნაში 6. კოლებია-
კინი ერვანდში გადაიყვანეს და იმის მა-
გივრად ქუთაისში მისი ძმა მიხეილი და-
ნიშენეს. მეც, როგორც უფროსს გამოვიც-
ხადე.

კავკასიაში მიხედვით კოლუმბიაგინი ოცი წელიწადი მსახურობდა. სამსახური იქდას დაიწყო, რომ ჯერ პირველი ადიუტანტი იყო შტაბის უფროსის განვრალ კოცებული, მერე კარაბაღის მაზრის უფროსად დანიშნებული, შემდეგ ქუთაისის ვიცე-გუბერნატორად იყო; ქუთაისიდან ტფილისში გადაიყვანეს ამავე თანამდებობაზე და იქ დარჩა ასე რვა წელიწადი; მოიცვალა სამი გუბერნატორი: თავადი ივანე მალხაზის ძე ანდრონიკაშვილი (გმირი ახალციხესა, აწყურისა და ჩოლოქისა), ლევანი და ავაგარი.

როგორც დიდი ხნის ნამსახური, მ. კოლებიაკინი დიდი გამოცდილი კაცი იყო. კავკასიის მხარეს ძალიან დაახლოებით იცნობდა; არც სამეცნიერო იურ მისტერის სულ უცნობის; საზოგადო წარმოდგენა ამ ქუთხის შესახებაცა პქონდა და აქ ხამსავით არ ეჭირა თავი. ი რომ მოვიდა, კველამ მაღალ გაიცხო მისი მისი ხასიათი. კარგი ქცევისა იყო: მმასავით არა პფიცხობდა, ნაკლებ ფიცროდა და თავის ალექსანდრის სიტყვა-პასუხით ყველას გული მოიგო და და მოყვავილა.

ჩემს სიცოცხლეში ბევრნაირი ადმინისტრატორი მინახავს და ვიტყვი მხოლოდ, რომ იმდენი სხვა-და-სხვა ჯურის ტიპები არსად შეხვდება კაცსა, რამდენიც იმ სვა-როში, სადაც პირადს შეხედულებასა და აზრს თთოქმის პირველი ადგილი უჭირავს. კავკასიაში ბევრი რამ არის განსხვავებული, თავისებური. ადმინისტრატორს აქ ძალიან უჭირს მოღვაწეობა: უნდა პასუხი გასცეს აქაურების სრულებით თავისებურ ზენეს, ჩვეულებას, ხასიათს. აქაურ ხალხს, მიუხედავად მისის მრავალსაუკუნოვანის ისტორიისა, ჯერ კიდევ არ შეუმუშავებია მტკიცე პრინციპები მოქალაქეობისა; ამათი ადაოების კრებული, რომელიც სოფლის ცხოვრების იქით არ გასცდება, და მუსლიმანთა სჯულის კანონი, შარიათი, მეტად სუსტია, კაცი ვერ დაემყარება, და როცა რუსეთმა კავკასია შემოიერთა, იმულებული იყო აქ მოლად და ზოგიერთის ცვლილებით შემოვდო რუსეთის კანონები. აქ ადმინისტრატორს მოუთხოვება ეს კანონები შემოიღოს მკიდროთა სასარგებლოდ და არა საზიანოდ, ყველას ჩააგრძოს მისი მოუსყიდველობა, მისი საჭიროება და ყველას შეაგრძებინოს ის აზრი, რომ ამ კანონს ძალად არავინ ახვევს კისერზე, არამედ საჭიროა მისი შემოღება მშვიდობიანის ცხოვრებისათვის; აქაურის ადმინისტრატორისათვის საჭიროა იცნობდეს იმ მხარეს, რომელიც მას მიანდევს საბატონობრივოდ და, უნდა იცოდეს, როგორ მოიხმაროს ხალხის საქათოლდებულება, რომელიც ამ მხარეს ხელიდან გამოუვა.

ეს პროგრამა, ჩემის აზრით, როგორი არ არის, მაგრამ მისი აღმასრულებელ მოხ-

მცხოვრებთ საშინალად უყვარდათ კორონა-
ცოვი და ყველას დიდის სიამოგნებით მი-
ჰქონდათ შესაწევარი.

მაგრამ, მეონია, საკმარი, რაცა ვთქვით.
ჩვენს მიერ აღწერილი ტიპები ჩემი მოგო-
ნილები არ არიან, ამათ მოყლი კავკასია
იცნიბდა. ამიტომ როცა ჯურა ადმინის-
ტრატორებში მართდა შეგნებული, უან-
გარო, თავისი საქმის მოყვარული და
ხალხის სასარგებლოვან მოღვაწენი გამო-
ერეოდნენ, მათ სახელებს დიდხანს
მოიხსენიებდა დოკვა-ქურთხევით ხალხი. ამ
იშვიათ კეთილმოღვაწეთა გუნდს
ეკუთვნოდნენ ძმანი კოლუმბიანინი; მე
მაინც, მათთან ერთად სამეცნიერო ში რომ
ვმსახურებდი, ორსავე ასეთ კაცებად ვიც-
ნოდი.

5 ბიკოლოზე კოლუბიაცინი
დაუკხრომებისა და ფიცხის ხასიათისა
იყო, ყოველ საქმეში თვითონ უნდა
ჩარევულიყო. თვითონ უნდა გაეგო კვე-
ლაფერი, გაუსინჯავდა ქბილს და
თითონვე აკეთებდა სხვის დაუხმარე-
ბლად. ძმა კი, მიხეილ კოლუბიაცინი,
უფრო წყნარი და თაგმებავგბული იყო.
თავი და თავი ის იყო, რომ ამას უფრო
ჰქონდა ორგანიზატორული ნიჭი, რაც
უნდა საქმე ყოფილიყო, ისეთ ხერსს იხ-
მარდა, რომ საქმეს იქავე სამუდამოდ
მოუღებდა ბოლოს.

მექითხველს არ შევაწუხებოთ მიხეიდ
კოლეგიიდანის ფაქტის ნამოქმედართა ჩა-
მონაცემით, მხოლოდ აღნიშნავთ ზო-
გიერთ, უფრო თვალსაჩინო ფაქტებს იმ
დროიდან, როცა ის სამეცნიერო
მმართველი იყო.

5
მაისის ოცნებ რიცხვებში სამსახურის
გამო ისევ მომიხდა ორპირში წასვლა.
ეპენი სტუმრად ისევ პატივდებულ მოხ-
სც იაგორა დავითის ძე გვეიძეს, რომელ-
საც შემიძლია რამონიჩი სიტყვა პრ

ილორე

“თავისუფალ მაგისტრი ბამბალა”

კიდევ ერთხელ გვინდა შეგასხვონო, რომ დღეს, როცა მსოფლიოს მართლმა-დიდებლურ სარწმუნოებას უამრავი გარე თუ შედა მტერი კჯაჯგურება მისი რე-ლიგიური ბურჯის შესარყევად, დედამიწის ზურგ ზე ამ მართლმადიდებლობის ორი მძღვრი ფორპოსტია შემორჩენილი – სა-ბერძნებთისა და საქართველოს მართლმა-დიდებლური ეკლესიები.

ისიც გვინდა შეგახსენოთ, რომ ძველი
ბერძნულ ცეკვებზე აღმოცენებულ, “შეო-
რე რომად” წოდებულ ბიზანტიის იმპერიას
(ისევე, როგორც “შესაძე რომად” არიარგ-
ბულ რუსეთს) ერთადერთ მოკავშირედ
ამიერკავკასიაში მხოლოდ საქართველო
ჰყავდა, მაგრამ, მისი არსებობის მანძილზე
არც საპრესიოსა და არც ოსმალოთა მა-
ძერიებს, თუ სხვა გადამთიულ მტრებს არ
ჩაუდენიათ საქართველოს წინააღმდეგ
იმდენი ვერაცობა და სისაძაგლე, რაც ბი-
ზანტიელებმა ჩაიდინენ. ამის ნათელ და-
დასტურებად, ბიზანტიელთა მიერ გმირი
ქართველი მეფის გუბაზის მუსანათური
მკვდელობა და საქართველოს მშედო-
ბიანი მოსახლეობის რამდენჯერმე სახ-
ტიკად აწიოცებაც კმარა, რაც მათი იმპე-
რიის არსებობის მანძილზე ჩამოურცხავ
ისტორიულ ლაქად შერჩათ ბიზანტიელებს.
სწორედ საქართველო ექცა აგ ბედისწე-
რად ბიზანტიას, რომლის გონებაზე უნგრა
იმპერიატორებმა ნელა, მეთოდურად და უგუ-
ნირად მოახერხეს ხეს ის ტოტი, რომელ-
ზეც თავად იყენებს წამოსეუქებულები.
ქართველებისადმი ამგარი ბრძან და უაზ-
რო სიძელეიდის ლოგიური შედეგი
გახდლათ ის ამბავი, რომ 1453 წელს ბი-
ზანტიიად დაამთავრა თავისი არსებობა და
ქრისტიანული სამყაროს ეს კოლონის სა-
მუდამოდ წარიხოცა მსოფლიო გეოპო-
ლიტიკური რუსებან. საქართველო კი,
როგორც ხედავთ, დღესაც არსებობს და
წარმატებულად ძლიერდება როგორც და-
მოუკიდებელი და დემოკრატიული სა-
ხელმწიფო.

საქართველოს მზრგბმა ძალიან კარგად
იცოდებენ, რომ იხტორიული “სომხური
დამსახურებების” წახალისებით ისინი
ფაქტორულ ხელს უწყობდნენ თითიდან
გამო წოვილი და უნიჭოდ ფაბრიციორებული
სომხური ისტორიის განვითარებას, რომლის
უსაფუძღლობოის გამო, საჭიროების შემთხ-
ვევაში, თავისუფლად შესძლებდნენ ხი-
ცრუით გაჯერებული სომხური ფენომენის
მიწათმან გასწორებას.

ვინ ვინ და, ბერძენმა მართლმადიდე
ბლებმა კარგად უნდა იცოდნენ, რომ სა-
ქართველო ისტორიულად მარიამ ღვთის-
შობლის წილხევდო ქვეყნად ითვლება
და მის წინააღმდეგ დაგვემზღ ყოველ ბო-
როტებას მაღალი ღმერთი ღირსეულ სახ-
ჯელს მიაგებს ხოლმე. ეს კარგად უნდა
დაიხსომონ ბერძენმა მძღვდელმსახურებმაც,
რათა მათაც არ მოუვლინოს ღმერთმა ბი-
ზანტიის მხედარის სახჯელი.

ახლა კი, როცა საბერძნეთის ეკლესიას
ქავებასიაში საქართველოს გარდა სხვა
მართლმადიდებელი მოქაეშირე არ გააჩნია,
მხლი დასაჯერებელია, რომ ბერძნებმა არ გაითვალისწინონ მათ თანამოძმეობა
ისტორიის მწარე გამოცვლილება და
მეტი ხითონო და გულისყურით არ მოვაწიდონ ქართულ ეკლესიას.

კუკლაზე საგანგაშო კი ის არის, რომ,
როგორც უკანას ხეველი მოვლენები ადას-
ტურებენ, სამწუხაროდ, ზოგიერთი ბერძე-
ნი საეკლესიო მოღვაწე ხილული და უხი-
ლავი მეგობრული ძაფებით არის დაკავ-
შირებული სომქე მონოფიზიტებთან და
ისინი ერთობლივად მოქმედებენ ქართული
ეკლესიის წინააღმდეგ.

თქვენს ყურადღებას მიგაპყრობთ ერთ
დიდ ოვალშისაცემ შეუსაბამობას, რაც ჩვე
ნის აზრით, ჩრდილავს ერთიან ქრისტია-
ნურ მრწავს და დრომად შეურაცხყოფს ძე
ომროვე ინიციატივას.

ღმრთისა იქნა ქრისტეს საფლავს.
როგორც მსოფლიოს რელიგიური ცენტრებისთვის არის ცნობილი, სომხები ჩვენი წელთაღრიცხვის 449 წელს მიექმნენ ეკვეთის საეკლესიო კრების გადაწყვეტილებას და გახდნენ მონოფიზიტური სარწმუნოების წარმომადგენლები, რისი მიზანით ასენი აშავდა ახალ ქალაქ ალ

სომხეთი მონოფილიტებად დარჩნენ. ისტორიულად დამტკიცებული ფაქტია რომ სომხეთი ეკლესიის მიერ წმინდანად აღიარებულმა სომებმა კათოლიკოსმა ოვანეს მეოთხემ, ჯერ კიდევ ქრისტიანობის გარიფრაგზე, სომხეთის მიერ ქრისტიანობის მიღებიდან სამოცი წლის შემდეგ, მათინ, როცა სომებს ხალხს ჯერ კიდევ არ შეშრობოდა შებდლზე მირონი, შეკრიბა სომხეთი კელების თავგაცემი, განუდგა ქადაგდონის კრებას და ანათემას გადასცა იგი, შემდევი სიტყვებით: “ანათემა მას, ეინც იტყვის, რომ ქრისტე ადამიანი იყო, თავისი ბუნებით, რომ იგი იყო ხორც-შესხეული და გადაიტანა ხორციელი წამება, ეზიარა სიკედილს ადამიანის მსგაფ-სად, ანათემა მას! ეინც არ აღიარებს ქრისტეს ერთსახოვან უკვდავ ბუნებრიობად ანათემა მას!”

ისტორიისათვის ცნობილია ისიც, რომ
ამ ნაბიჯზე კათოლიკოსი ოვანეგუს მეოთხე
წაგიდა სპარსელი მაზრეიანების საამა-

ბლად, რომელიც კატეგორიულად მოითხოვდნენ სომხებისა და ქართველებისაგან სარწმუნოების შეცვლას. მით სპარსელები ცილინდრნები განხევილების შეტანას ბიზანტიის რელიგიურ სიკრცეში.

სომხებისაგან განსხვავდით, ქართველები
არასოდეს განდგომიან ქრისტეს რჯულს
და დიდი მსხვერპლის ფასად დღემდე შეი-
ნარჩენეს ჰეშარიზი ქრისტიანული სარწ-
მუნიკალია, რაღაც, ქართველი კაცისათვის
ქრისტიანობა და ქართველობა ერთმა-
ნეთთან იყო გაიგოებული. სომხების ამ
შესახურებულ გადაწყვეტილებას ფარდა ახ-
ონის მიერ და მართვის მიერ და მართვის

და მრავალდა ცნობილდა ისტორიკოსება, პა-
გრამ, მათ შორის, თავიანთი ფუნდამენ-
ტური ნაშრომებით, მანც გამოიიჩინა მუ-
19 საუკუნის რესი ასაფერი კოსკები ტროი-
ა („ქამხარი ა კოსკის ტროის ქანი“).

Ճա (‘Նեմեցյոն յեղացնութ ռվիցիս արև’) და աճօնեած (‘Նեմեցյոն յեղացնութ օւժորութ’).

ახლა, თავად განსაზღვრეთ — ვინ უფრო ახლოს დგას ჰემპარიტ ქრისტიანულ სარწმუნოებასთან, კეთილსინდისიგრი მაჰმადიანი თუ „ქრისტიანი“ სომები.

კოველივე ამის შემდგა ჰეშარიტად ცონიურად გამოიყერება ის ამბავი, რომ აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულზე ქრისტეს საფლავთან მორიგეობენ სომები ძღვდელმასახურები.

სწორედ ზემოდაბორვლილ მიზეზთა
გამო, ბუნებრივია, ისმის კითხვა: რომელი
რელიგიური კანონის ძალით დარაჯობენ
სომხები ქრისტეს საფლაკებ?

თუ მათ უარყვეს მონოფიზიტობა და
ზურგი შეაქციეს თავიანთ წინაპართა

მიერ მიღებულ ქარეხელურ გადაწყვეტილებას ქრისტეს ერთბუნებრიობის აღიარების თაობაზე, ჩვენ მხოლოდ მივეხადმებით ჩვენი მოქმედების ერთი ჭრიშიც ქვემარიტ ქრისტიანულ სარწმუნობაზე მოქცევას. მაგრამ, თუ ეს ასეა, ამის თაობაზე საჭვენოდ უნდა განაცხადოს სომხეთი კალების ცენტრა - ქმიაძინბა.

ხოლო, თუ სომხები კვლავაც თავის
ძირძველ რელიგიურ პოზიციაზე დგანან
და არ აღიარებენ ქრისტეს ორბუნებოვ-
ნებას, მაშინ ისინი გარევიდ უნდა იქნენ
ქრისტეს საფლავიდან როგორც მერქე-
ლები და მართლმადიდებლობას კატეკო-
რიულად განდგომილი რელიგიის წარმო-
მადგენლები. განა შეიძლება ამ კვლა
ქრისტიანისათვის წმინდა სალოცავად
ქცეულ ადგილს საერთოდ მიუკალოვნენ
იმ შეცყვნილი რელიგიური მრწამსის
ქონებ ადამიანები, რომელთათვისაც არა-
ფრისმომქულია ქრისტეს ამქვეყნიური წა-
მება და მისი ამაღლება. შეიძლება კი, ამ
შეკითხვაზე სომხები მერქელების გამა-
მართლებელი პასუხის მომებნა?

ჩვენის აზრით, არ შეიძლება!

უფრო მეტიც, ქრისტეს სავანისათვის, მა-
სადმი რწმუნისათვის არ არსებობს იმა ზე
უფრო დიდი შეურაცხეყოფა, რომ იურუსა-
ლიმის იმ ქანას, რომელიც ადრე იძერის
სახელს ატარებდა და რომელზეც ქრის-
ტიანობისადმი ღრმა რწმუნისათვის პატი-
ვის მიგვისი ნიშნად მხოლოდ ბერძებ და
ქართველ რაინდებს პერნიათ უცლება გაუ-
კლოთ იარაღასხმულებს და ცხენებზე ამ-
ხედობულებს, შეანდარტებით ხელში, ამ-
ჟამად პქია სომებს მერეხეცლთა ბრენდად
ქცეული არარატის ქანა.

Յորջարո մասն զարուսակյու յիսէցից
վմինք եւրցնու վնաշյ մտնանոյնու նոշ-
նաց, ըստու վոցնուած մատո դաշյը յըցը լո

ମୁର୍ଗେଖଲୋକିସ ରାମାଦାସୀତ୍ୟୁଷ୍ଣ୍ୟବ୍ୟେଳ ଏହି କାରି-
ତଳାରୁ ଆମାକ୍ରମେଶ୍ଵର ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କରେ ଆମାଯିବେଳେ

და ჭეშმარიტ ისტორიას! ამიტომ მოგიწოდებთ ყველას, რომ
ქრისტეს საათავაზე აუათვინოთ მრავალ-

ქონის საცდება ეს აღარგისის მიუძღვა
საუკუნოვანი სტატუს-კვლ!

უწმინდეს და უხერხორეს სცენორი.

თუ ჩვენი ეს დაღადისი დარჩება უკუ-
რადგებოდ ძლიერ ეპლესიურ მამათა
მიერ, მაშინ უფლებას ვიტოვებთ, რომ ეს
ეჭვი რეალურ სიბრტყეში განვიხილოთ.

დიდის მოწიფებითა და პატივისცემით,
საპატიო ღოქტორები
როლანდ ჯალაძანია,
ოპერის ქადაგის

გაზეთი "ილონი" უძღვება რუსეთის "საუკეთესო საფეხბურთო კლუბები" გაზეთი "ილონი" უძღვება რუსეთის "საუკეთესო საფეხბურთო კლუბები"

მსოფლიოს საუკეთესო საფეხბურთო კლუბები "ბენფიკა" ლისაბონი, პორტუგალია,

საფეხბურთო კლუბი დაარსებულია 1904 წელს,
ლისაბონის სტადიონი "ესტადიო დე ბენფიკა" და ლუში",
92.385 მაცურებელი,
გახდა პორტუგალიის 30-გზის ჩემონი.

26-ჯერ დაეცულა ქვეყნის თასს,
ევროპის ჩემპიონთა თასის მფლობელი გახდა 1961 და 1962 წლებში.

მთელმა მსოფლიოს სპორტულმა სამყარომ ძალიან კარგად უწევის, რომ ლისაბონის "ბენფიკა" არ გახდა უძრავი საფეხბურთო კლუბი. უფრო სამართლიანი იქნებოდა მისთვის გვერდებინა პორტუგალიის უდიდესი და უძლიერესი ნაციონალური სპორტული ორგანიზაცია, რომელსაც ლისაბონში გააჩნია ვერტერთელა სტადიონი და სხვა სპორტული კომპლექსები, სადაც ინტენსიურ წვრთნებს გადაინ როგორც ფეხბურთელი, ასევე სხვა სპორტის წარმომადგენლები. ამ თრგანიზაციაში თითქმის 122.000 იურიდიული და კერძო პირია გაწევრიანებული და იგი ქვეყნის საბაზის სპორტულ სტრუქტურას წარმოადგენს. ხოლო მომავალი რეკონსტრუქციის შემდეგ სტადიონი რამდენიმე გადაიდება.

ამ მეტად შთამბეჭდავი საფეხბურთო ორგანიზაციის სულიერი მდგრელი და ჩამომატებელი გახდავი პორტუგალიიდან დიდი მილიონერი და სპორტის გვარი 1904 წელს საქორთო სახსრებით ჩატარა პორტუგალიაში პირველი საფეხბურთო მატჩი, დისაბონის განაპირობა უკაციელი და იმავე საბოლოო გადაიდება.